



Diplomatika



Definice

Diplomatika je věda zabývající se studiem **písemností úřední provenience**, které hodnotí po stránce **vnitřní i vnější** jako produkty určitého **právního, sociálního a kulturního** prostředí v souvislosti s dějinami institucí, jež je produkují, tj. kanceláří. Přitom klade důraz na jejich **funkci v příslušné společnosti** (I. Hlaváček).



Pojmy

diploma = lat. listina, z řec. diplóo = zdvojuji

rusky *diplomatika*

polsky *dyplomatyka*


francouzsky *diplomatie*

anglicky *diplomats*

italsky *diplomatica*

němčina *Diplomatik* nebo *Urkundenlehre* a novější *Urkundenforschung*.

Aktenkunde - novověká diplomatika



Kategorie diplomatického materiálu (podle obsahově-právní podstaty)

- Listiny
- Mandáty
- Listy nebo dopisy
- Aktové písemnosti
- Úřední knihy

- ▶ písemnost upravená **podle určitých pravidel** a určená k tomu, aby podala svědectví **o určité právní skutečnosti** (právní pořízení):
 - ▶ právní počiny nebo právní jednání nebo právní akty - závislé na lidské vůli - např. založení kláštera, založení města, darování, smlouva, udělení výsady apod.
 - ▶ právní události – nezávislé na lidské vůli – např. přírodní jevy, živelná katastrofa, narození dítěte apod.

Listina



Mandáty

- Mandáty – písemnost upravená podle určitých pravidel a obsahuje rozkaz, příkaz; většina mandátů měla dočasnou platnost.
- Listy (dopisy) – písemnost upravená podle určitých pravidel, která obsahuje pouhé sdílení bez moci závazné. Na rozdíl od listin a většiny mandátů byly uzavřené.



Aktové písemnosti

- Aktový materiál, úřední akta, spisový materiál, spisy.
 - PVH – z hlediska obsahově-právní povahy.
 - Archivnictví – z hlediska uložení v archivu.
- Akt – specifický význam v raném středověku. Použití pro tzv. pamětní záznam (střední, západní i jižní Evropa v období od 9. – 11. století). U nás od konce 10. do pol. 12. století.

Cu dno volente Seisic h e v clarissim ac relig
nris aboz q; scq; cstraxisse familia anc ad cam
negocul liba exstere n tant pposuo & srib; em
misteru defamilia de maui viru cu uxore
gratentio ac aratorib; cu omib; necessarij scilicet fili
Juella oparice .xxx. l qua q; centu cu capo ma
do accipiendā pdicte exstet arte Altera paquia v
cole sal tala qlib; paquia aduchunt .ii. partē pposue
magna aut .ii. msura p illo q; sal duci debent & ip
na nate .ii. msuras magna .v. mediocri .iiii. depa
q; dman. Illo aut q; pprie boni anno mal exortu
de vns. & apiaris. immo canos quicunq; huic ecclie
panti queq; annu pcedens pmanca unciunq; ex
pposito srib; pfoluunt. Nomina null
Lubesevici Hycel. Dehacer. Floctar. F
cum agris abidens adiacent. b. v. p. d. n. o. r. e. C
eternal sustinebit. a. a. a. a. De pulla de
Alia conit. Manu. den. Anna. Lyda. S. u.
N. d. e. r. e. s. t. i. t. u. t. i. o. n. e. d. e. i. s. t. a. c. o. n. s. t. i. t. u. t. i. o. n. e.

Hee aut. r. 50 volente addit. i.
Leaslau legomith. Henricus dux terram qua
Paret d. d. gett pofcomenib; zemu. Wolah dabsyett
bogueru ascllatu
dedit bonum patrimonium. Sdeszias dederit y. buclun
dolat zemu bogu thuaru mu. Broznata cu cariam.
boenchen de dr. r. i. o. o.
fcepau. sedu. ma. duf. u. a.

Tzv. zakládací listina litoměřické kapituly (1057)





Úřední knihy

- Úřední knihy pro vnitřní potřebu. **Knihy správní.** Pro vlastní evidenci příslušné instituce.
- Úřední knihy pro vnější potřebu. **Knihy právní.** Nejen pro vlastní evidenci, ale právní platnost i na veřejnosti.



Úřední knihy

- Registra – knihy, do kterých se opisují texty vydaných písemností. V novověku - expediční protokoly.
- Kopiaře – opak register, opis listin došlých, přijatých. V novověku - podací (exhibitní) protokoly.
- Formulářové sbírky – vzorce, příklady písemnosti, jak má být písemnost vyhotovena.

Úřední knihy pro vnější potřebu

- Knihy veřejných notářů (knihy imbreviatur) - notářský instrument.
- Knihy městské – knihy pro právní a administrativní potřeby města.
- Knihy pozemkové (gruntovní) – gruntovnice. Vedeny u vrchnostenských úřadů.
- Zemské desky - knihy vedené u zemských soudů.
- Dvorské desky - knihy vedené u dvorského soudu.
- Matriky – křestní (rodné); oddací; matriky úmrtní.

Ž e n i ň

G m é n o

Letá Páni 1901.

Dne 13. února 1901 byli oddáni od Pavla Langra, faráře... Antonine Čechová, narozená v Křeslavicích... 12. 30. 1901.

Dne 2. června 1901 byli oddáni od Pavla Langra, faráře... Antonie Vanhalová, narozená v Mexičlasi... 16. 26. 1901.

Dne 3. srpna 1901 byli oddáni od Pavla Langra, faráře... Arnost Špišvovský, kuchtář ve Smrdovicích... 9. 26. 1901.

Letá Páni 1903.

Dne 26. května 1903 byli oddáni od Pavla Langra, faráře... Josef Horais, domkář v Kozlově... 14. 24. 1903.

Dne 10. listopadu 1903 byli oddáni od Pavla Langra, faráře... František Černohub, ceditel v Čichově... 18. 25. 1903.

R e w é ſ t a

S w é d ſ k ů

G m é n o

G m é n o

St a

1901.

Antonine Čechová, narozená v Křeslavicích... Josef Čajala, rolník v Křeslavicích... 22. 1901.

Antonie Vanhalová, narozená v Mexičlasi... Decara Josefa, kuchařka v Křeslavicích... 25. 1901.

Barbora Čechová, narozená v Křeslavicích... Decara Václava, učitelka v Křeslavicích... 23. 1901.

1903.

Anička Urbanová, narozená v Křeslavicích... Decara Václava Urbanová, učitelka v Křeslavicích... 22. 1903.

Katerina Pospíšilová, narozená v Křeslavicích... Decara Václava Urbanová, domkářka v Křeslavicích... 22. 1903.

František Černohub, ceditel v Čichově... 22. 1901.

Josef Koubek, rolník v Křeslavicích... 25. 1901.

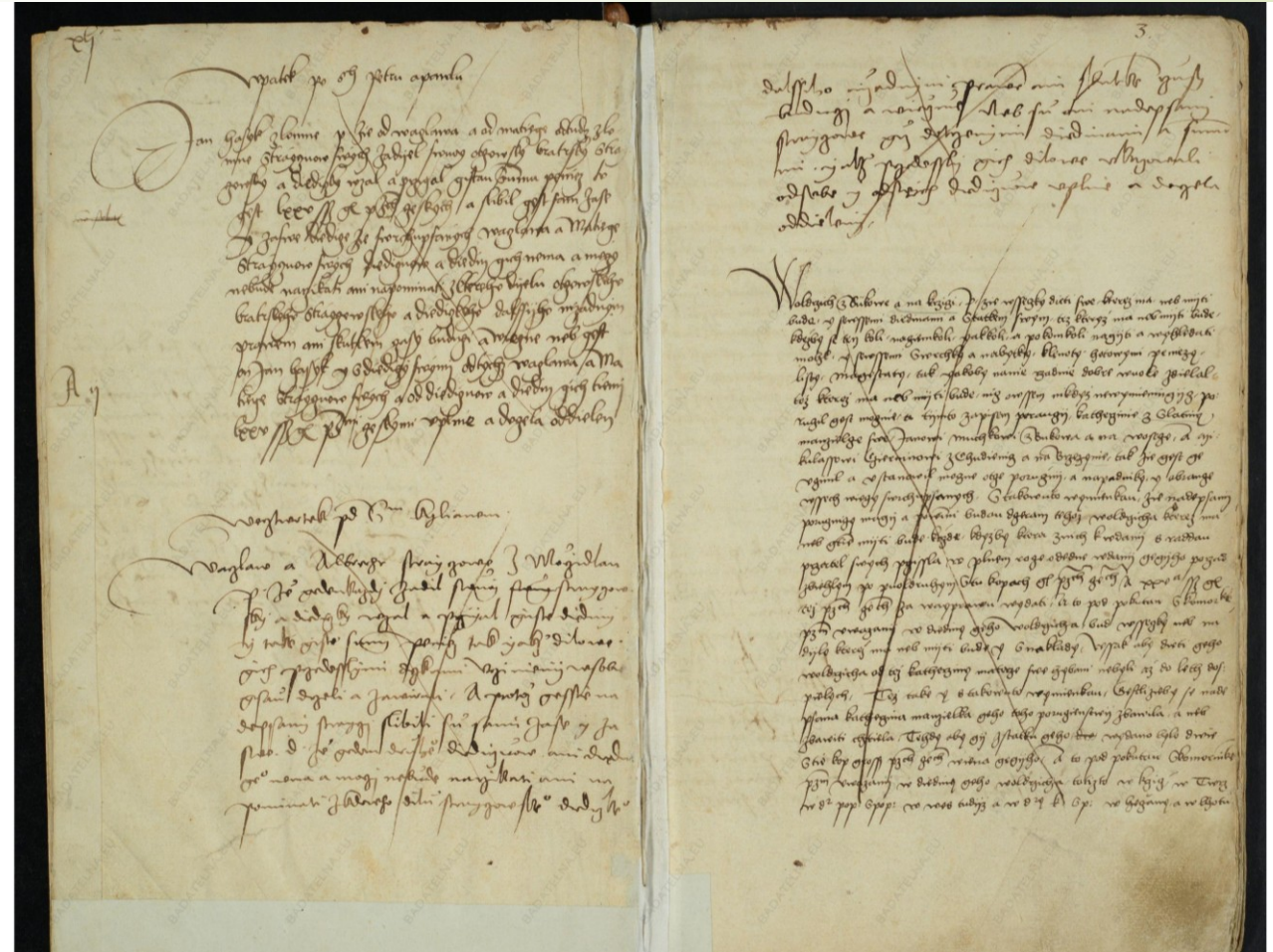
Josef Vanhal, rolník v Křeslavicích... 23. 1901.

Josef Horais, domkář v Kozlově... 24. 1903.

Jan Štehlík, rolník v Křeslavicích... 22. 1903.

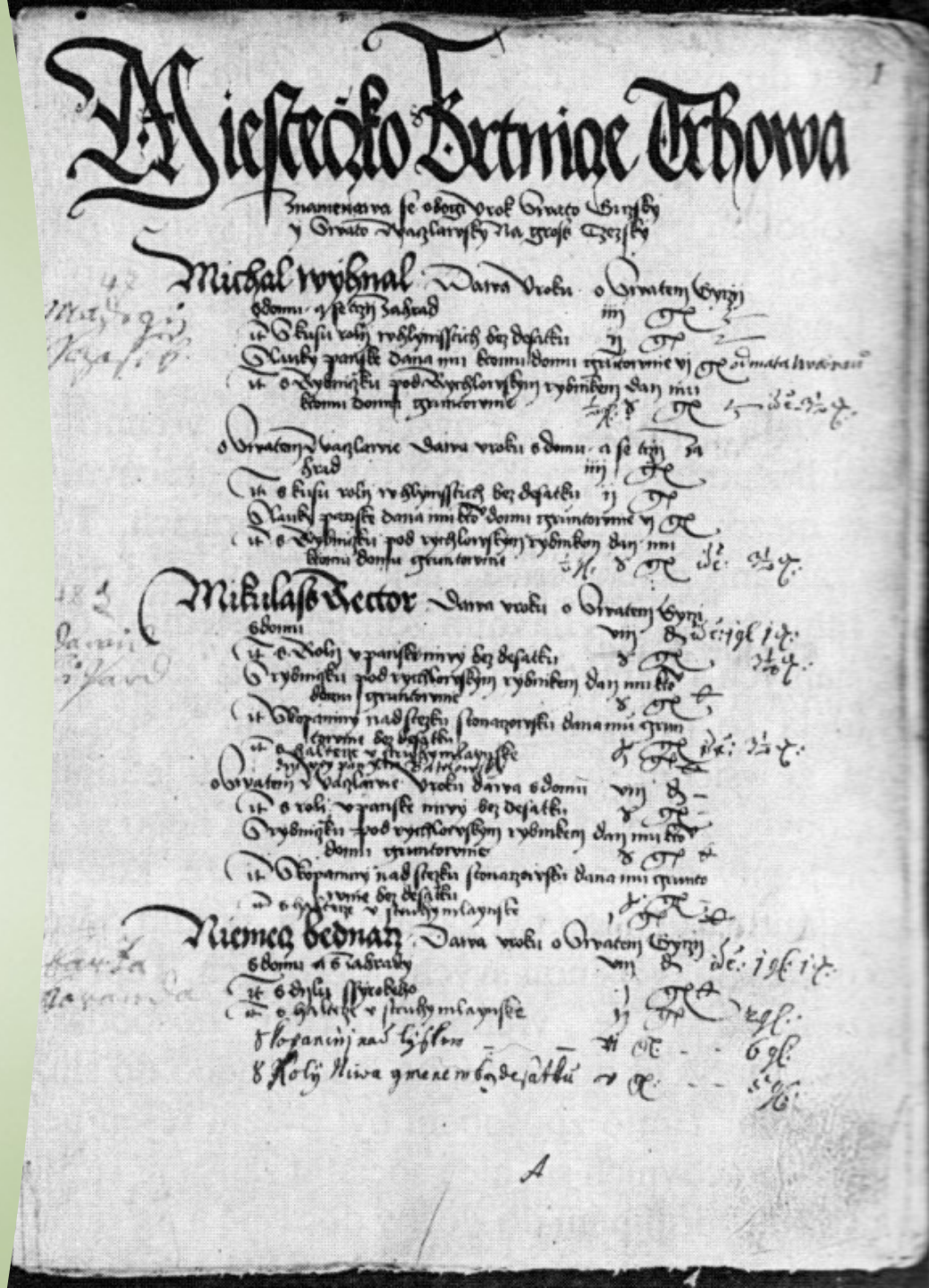
Matrika

Zemské desky



Knihy, které stojí na pomezí vnitřních a vnějších potřeb

- Urbáře – staroněmecky (sloveso urbaren = přinášet) – obsahují předpisy dávek peněžních, naturáliích a robot odváděných vrchnosti.
- Katastry (capitum registrum – capitasstrum – catastrum) – soupisy nemovitého (stavby, pozemky) majetku podrobeného berni: berní rula (1653-1655) – pro Čechy; lánové rejstříky (1669) – pro Moravu; tereziánský katastr, josefinský a stabilní katastr.





Formy dochování diplomatického materiálu



Originál



Koncept



Opis



Originál

- ▶ Takové vyhotovení písemnosti, které vzniklo z vůle a s vědomím vydavatele a bylo zajištěno prostředky k zajištění své právní platnosti (pečeť, razítko, podpis ...). Originálů může být několik (bylo vyhotoveno více exemplářů – např. kupní smlouvy). Každý originál je pravý (nemůže být falešný) – nepoužíváme pojem „pravý originál.“ Naopak „domnělý originál“ – listina, která se tváří jako pravá.



Koncept

- ▶ Předběžný náčrt listiny, předstupeň originálu. Není celý obsah, ustálené formule (tituly) se jenom naznačují. Koncepty v hojné míře až v novověku (u nás v 16. století). Dříve po napsání originálu byly zničeny, pokud byly vůbec napsány. Koncept nemusel vždy předcházet originálu.



Opis




- ▶ prostý (jednoduchý) opis – může vytvořit kdokoliv, použít k jakémukoliv účelu, nemá ovšem právní moc.
- ▶ ověřený opis - v právním životě nahrazuje originál (má stejnou platnost). Pořizovat mohou pouze osoby a instituce, které k tomu byly kvalifikovány:
 - ▶ vidimus – nižší titul opisu – jenom se potvrzuje, že opis se doslova shoduje se zněním originálů.
 - ▶ konfirmace (renovace, inserce) – vyšší úroveň ověřeného opisu – potvrzuje se nejenom správné znění, ale především právní obsah confirmované listiny (např. prodloužení platnosti).

Konfirmace

Wladislaus dei gratia Hungarie Bohemie Sclavonie Croatiae Rame Seruie Galicie Lodomerie
nam liberalem se et gratiosam omnibus subditis suis sine difficultate exhibere sed eis sue Serenitatis gratias facillime
miliiter supplicatum quibus de benignitate Regia eis confirmare dignaremur gratias immunitates concessiones consuetudin
busque omnium vitio vacuus contineatur quarum tenor sequitur in hec verba. Nos Johannes dei gratia Bohemie Rex
in Castus ante Sanktshutem ac etiam in aliis notabilibus casibus sollicitate et fideliter prestiterunt tum quia eadem
in omnibus rebus simpliciter de quibus ipse Ungelam iuxta nam institutum solui debebat tenore presentium de h
Judey et Jurati ac vniuersitas ibidem necnon et illi qui forum eiusdem loci cum rebus venalibus accesserint ea libertate
Illustri Karalo Charachom Chorauie et Johannu Duci Carinthie filijs nostris necnon Capitani Subannexi Iudi
impedire grauari seu alioqualit molestare prouiduerunt et ueniam grauissimam voluerunt euitare
secunde h[ic] [redacted] merer des Reichs vnd künig zu B
Reichensstem vnsern lieben getrewen mit vleysz gepeten sem v[er]n[un]ft In emen brief den In etrenem der d
get von Passaw gen Behem vber das Gemilde gegeben hat zu besitten verneuen vnd confirmiren gnediglich
Bekennen vnd tun künit offentlich mit disem brief allen den die In siben t[un]der hören lesen dar wir durch gema
migen Eine verstage strasse aufgerichtet vnd gemacht haben von Passaw her gen Behem vber das Gemilde so h
den Burgern gemamtlich auf dem Perzy zu dem Reichensstem vnsern lieben getrewen mit rechter wissen vnd künit
zu Reichensstem gen sotten vnd w[un]schet gen an dem wir vber künfmanckafft dar künit so sitzollen sy in aller
gemamt schestten vnd allen amndn vnser vnd des Reichs getrewen vnd vndertanen ernstlichen vnd vestlichen be
getrewlichen schutzen schirmen vnd behalden vnd wer dander freuchliche tate der sey in vnser vngnad vnd hünit
tate vnd Burgern zu dem Reichensstem an alle nimmernuß geuallen Mit vrlunt ditz briefs versigelt mit vnser
obvstem tage vnser Reichs in dem trawanzigsten Jar vnd des künferrumbes in dem gundlestten Jar da haben wir
her redlich erfunden haben solliche Ire gebete gnediglich erhört vnd haben darumb mit wolbedachtstem muter
graffen ist vnd geschriben stet gnedulich bestirget verneuet vnd confirmet besitten verneuen vnd confirmiren
weren solle vor aller memtlich vngelindert Mit vrlunt dises briefs versigelt mit vnser küniglichen man
vnser Reichs des Behemischen in dem sepunddreissigsten vnd des Romischen in dem dreyundtrawanzigst
Et si amatozum subiectorum nobis fidelium prosperitas comoda benignere respiciam[us] et in augmento prosperitatis ne
indefesse fidelitatis obsequia circa nos et Coronam Bohemie rerum experientia cognoscim[us] clarissime Sane con
Iura has indulta libertates traças donationes et concessiones necnon approbatas et laudabiles antiquas confir



Vnější a vnitřní znaky

- ▶ Vnější znaky: psací látka, forma psací látky, plika, linkování, inkoust, písmo, korektury, rasury, grafická znamení, podpisy, kancelářské poznámky, příjemcecké poznámky atd.
 - ▶ Vnitřní znak: jazyk, listinné formule.
- 



Dělení diplomatického materiálu (J. Mabillon)

- Listiny papežské.
- Listiny císařské (císařové a králové římsko-německé říše ve středověku).
- Listiny soukromé (Privaturkunde).



Dělení diplomatického materiálu (V. Hrubý)

- ▶ Listiny zeměpanské a zeměpanských úřadů (panovnické).
- ▶ Listiny papežské a papežských úřadů.
- ▶ Listiny biskupů a jiných duchovních institucí.
- ▶ Listiny měst, městských úřadů a měšťanů.
- ▶ Listiny šlechticů a svobodných osob.
- ▶ Listiny veřejných notářů.



Listinné padělký (falza)

- ▶ Falzum – listina, která nevznikla z vůle svého údajného vydavatele.
 - ▶ Moderní falzum.
 - ▶ Staré falzum.
 - ▶ Kancelářské falzum.



Dějiny diplomatiky

Předkritické období – praktický zájem kancelářů (zejména papežské od 12. st., kdy vznikly kancelářské instrukce), jak rozpoznat pravé listiny od falešných.

Italští humanisté ve 14. a 15. století – vytvoření první předpokladů pramenné kritiky jako základu kritického dějepiscetví (Petrarkova kritika falešných rodových dokumentů habsburských; kritika Lorenza Vally „donace Konstantinovy“).

Bella diplomatica (**forensia - litteraria**)
–
soudní a vědecké spory o pravost listin.



- Spor mezi Mauriny a Bollandisty:

- **Daniel Papebroch** (1628-1714) v úvodním pojednání „*Propylaeum antiquarium circa veri ac falsi discrimen in vetustis membranis*“ napadl pravost právě nejcennějších maurinských listin. Na jejich obhajobu vystoupil roku 1681 Maurin **Jean Mabillon** (1632-1707) knihou „*De re diplomatica libri sex*“.

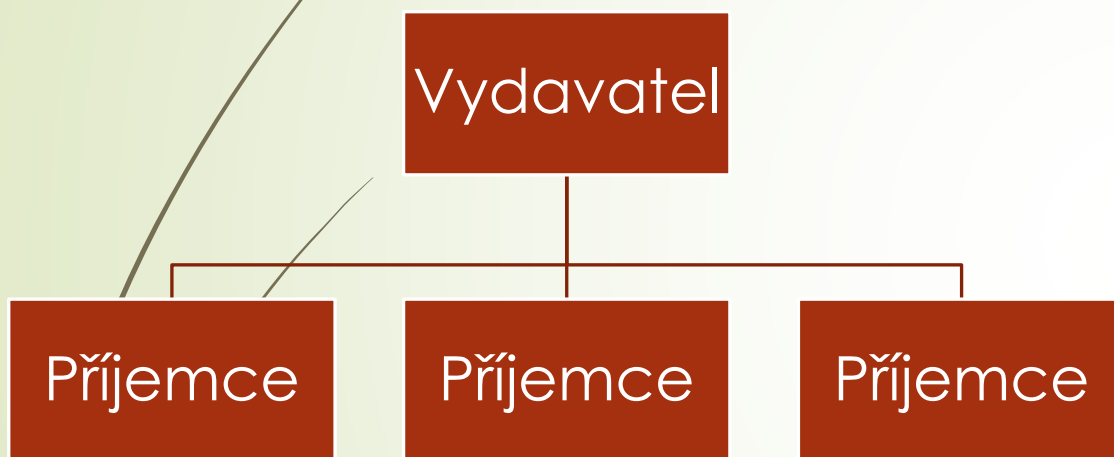
- Mabillon - především listiny staršího středověku, z nich pak zase takřka jen ty, které vydali panovníci frankomerovejští nebo francouzští; založil svou diplomatiku na srovnání vnitřních a vnějších známek listin; zvláště na písmo listin kladl velkou váhu, takže vytvořil současně i vědecký základ paleografie.

Dějiny diplomatiky

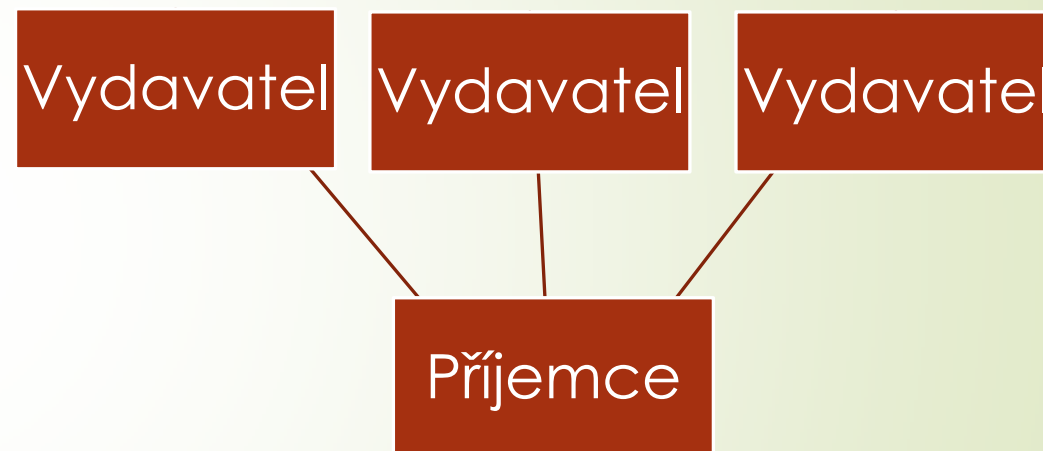
- 
- ▶ **Julius Ficker** (1826-1902) - profesor v Innsbrucku; zaměření a přístup juristický: každá listina je individualitou sama pro sebe, a tak musí být vysvětlována; upozorňoval na časový rozdíl mezi samotným právním aktem a jeho zlistiněním (vzdálenost může být týdny, ale i roky). Do listin se mohly dostat údaje z předchozích ujednání. Nemusí to být falza.
 - ▶ **Theodor von Sickel** (1826-1908) byl prvním ředitelem vídeňského institutu (Institut für Österreichische Geschichtsforschung od roku 1854) a pak vedl i oddělení Diplomata v rámci Monumenta Germaniae Historica. Nová metoda – srovnávání slohu (stylu) a písma listin. Rozlišení vyhotovení na tzv. „kancelářské“ (vydavatelské) a „příjemecké“ – hlavní kritérium kritiky a zjišťování pravosti diplomatického materiálu.

Dějiny diplomatiky – 19. století

„Sicklova“ metoda srovnání slohu a písma listin



Sloh (styl) a písmo listin **od jednoho vydavatele pro různé příjemce** se shoduje – kancelářské vyhotovení



Sloh (styl) a písmo listin **od různých vydavatelů pro jednoho příjemce** se shoduje – příjemecké vyhotovení



Edice diplomatického materiálu

- ▶ Diplomatáře:

- ▶ MGH Diplomata.

- ▶ CDB (Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae et Moraviae).

- ▶ Regestáře:

- ▶ RI (Regesta Imperii).

- ▶ RBM (Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae).



Doporučená literatura

- ▶ ŠEBÁNEK, Jindřich, Zdeněk FIALA a Zdeňka HLEDÍKOVÁ, ed. Česká diplomatika do r. 1848. 2. nezm. vyd. Praha: Univerzita Karlova, 1984.
- 